

Dosarul nr. 2ra-119/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Sandu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, I. Muruianu, A. Malfi)

ÎNCHEIERE

20 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Aliona Palamari,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Aliona Palamari împotriva lui Eugeniu Buruian cu privire la încasarea restanței la plata pensiei de întreținere a copiilor minori,

împotriva deciziei din 24 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Aliona Palamari și a fost menținută hotărârea din 26 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 28 ianuarie 2020 Aliona Palamari a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Eugeniu Buruian cu privire la încasarea restanței la plata pensiei de întreținere a copiilor minori.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 0 noiembrie 2003 a înregistrat căsătoria cu pârâtul, iar din căsătorie au doi copii minori, xxxx.

A menționat că, ulterior, relațiile de familie cu pârâtul au devenit conflictuale, iar ca urmare, au decis să întrerupă relațiile conjugale, copiii rămânând la educația sa.

A susținut că, împreună cu pârâtul au avut o înțelegere verbală, prin care ultimul s-a obligat să achite lunar câte 250 de euro pentru fiecare copil, adică 500 de euro lunar pentru întreținerea copiilor până la atingerea majoratului de către copii.

A afirmat că, în vederea confirmării acordului verbal între ei, la 22 septembrie 2015 pârâtul încheiat la BC „Moldova-Agroindbank” SA un contract de depozit „multioptional”, în baza căruia a depozitat 5000 de euro, cu titlu de depozit în cont.

A relevat că, în aceeași zi, Eugeniu Buruian a perfectat la notar o procură, conform căreia i-a încredințat să retragă sume bănești în mărime de 500 de euro lunar de pe contul de depozit de economii nr. 23112683187 pentru întreținerea copiilor minori.

A declarat că, în perioada 22 septembrie 2015 – 01 aprilie 2016 a retras de pe contul de depozit nr. 23112683187 pentru întreținerea copiilor minori suma de 3500 de Euro.

A precizat că, ulterior, pârâtul a anunțat că, nu va putea să-și îndeplinească obligația asumată din motivul procurării și amenajării locuinței sale, după care acesta a achitat 200 de euro la 23 august 2016 și 100 de euro la 14 septembrie 2016.

A invocat că, la 17 octombrie 2017 pârâtul a achitat 700 de euro, la 19 octombrie 2017 – 250 de euro și la 01 decembrie 2017 – 300 de euro.

A notat că, la 16 august 2018, în adresa pârâtului a fost expediată o reclamație, prin care a solicitat achitarea restanței și a pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă de 500 de euro lunar, conform acordului verbal încheiat.

A relatat că, după expedierea reclamației, pârâtul a achitat la 11 septembrie 2018 suma de 300 de euro, la 19 septembrie 2018 – 100 de euro, la 25 septembrie 2018 – 293 de euro, la 04 octombrie 2018 – 200 de euro, 22 noiembrie 2018 – 200 de euro și la 27 noiembrie 2018 – 800 de euro.

A specificat că, în perioada 22 septembrie 2015 – mai 2019 pârâtul a achitat suma de 2893 de euro, restanța neachitată de către pârât constituind 15107 euro.

A solicitat încasarea de la pârât a sumei de 15107 euro, convertiți în lei moldovenesti la cursul Băncii Naționale a Moldovei, cu titlu de restanță la pensia de întreținere a copiilor minori, xxxx.

Prin hotărârea din 26 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă acțiunea depusă de către Aliona Palamari ca neîntemeiată.

La 15 aprilie 2020, prin intermediul poștei electronice, Aliona Palamari a declarat apel nemotivat, iar la 30 iunie 2020, prin intermediul poștei electronice și la 07 iulie 2020, prin intermediul oficiului poștal, a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Prin decizia din 24 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Aliona Palamari și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a reținut că, în cuprinsul cererii de chemare în judecată, cererii de apel și în fața instanței de apel, apelanta Aliona Palamari a invocat că, între ea și Eugeniu Buruian nu a fost încheiat un contract în formă scrisă și autentificat notarial privind plata pensiei de întreținere, aceasta întemeindu-și pretenția cu privire la încasarea restanței la plata pensiei de întreținere a copiilor minori în baza unui pretins acord verbal între Aliona Palamari și Eugeniu Buruian, prin care ultimul s-ar fi obligat să achite pensia de întreținere în mărime de 500 de euro lunar pentru ambii copii.

În acest context, instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la necesitatea respingerii acțiunii depuse de către Aliona Palamari, având în vedere că, la materialele cauzei nu se atestă nici un contract în formă scrisă, autentificat notarial privind plata pensiei de întreținere încheiat între Aliona Palamari și Eugeniu Buruian, iar apelanta a recunoscut că, un asemenea contract nici nu a fost încheiat, părțile având doar o înțelegere verbală privind plata pensiei de întreținere a copiilor minori.

Instanța de apel a respins argumentul apelantei cu privire la faptul că, prima

instanță a interpretat eronat normele de drept material, deoarece conform art. 208 din Codul civil, simpla manifestare de voință este suficientă ca actul juridic civil să ia naștere în mod valabil din punctul de vedere al formei și nerespectarea formei scrise a actului juridic civil nu atrage nulitatea lui, ci lipsește părțile, în caz de litigiu, de dreptul de a cere proba cu martori pentru dovedirea acestui act, însă părțile sunt în drept să dovedească actul juridic în cauză cu toate celelalte mijloace de probă prevăzute de lege.

Sub acest aspect, instanța de apel a notat că, condițiile de formă ale contractului privind plata pensiei de întreținere sunt expres stabilite în art. 93 din Codul familiei, fiind statuat expres că, un asemenea contract se încheie în formă scrisă, autentificat notarial, iar nerespectarea acestei forme atrage nulitatea lui. Așadar, pentru ca un contract privind plata pensiei de întreținere să fie valabil încheiat este necesară respectarea de către părți a formei stabilite expres de normele de drept, care reglementează acest tip de contract și, anume, forma scrisă și autentică.

Din același considerent, instanța de apel a respins și argumentul apelantei cu trimitere la prevederile art. 208 alin. (6) din Codul civil, care reglementează că, promisiunea de a încheia un act juridic nu trebuie să îmbrace forma cerută pentru acel act. Or, pentru a încasa restanța la plata pensiei de întreținere în baza unui contract între părți este necesar ca contractul să îmbrace forma scrisă și autentică, nefiind irelevantă forma promisiunii de a încheia un act juridic.

Instanța de apel a relevat că, nu poate fi reținut nici argumentul apelantei cu privire la faptul că, prin acordarea dreptului de a retrage lunar sume bănești în mărime de 500 de euro de pe contul bancar al intimatului deschis la BC „Moldova-Agroindbank” SA se prezumă că, acest contract este valabil și intimatul urmează să achite restanța la plata pensiei de întreținere a copiilor minori. Or, în cazul contractului privind plata pensiei de întreținere, instanța de judecată nu poate opera cu prezumția de valabilitate a contractului, fiind necesară respectarea condiției de formă prevăzută de art. 93 din Codul familiei, în vederea stabilirii restanței la plata pensiei de întreținere a copiilor minori.

La 17 noiembrie 2020 Aliona Palamari a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a interpretat eronat legea.

A menționat că, concluzia instanței de apel precum că, la materialele dosarului nu se atestă nici un contract în formă scrisă, autentificat notarial, privind plata pensiei de întreținere a copiilor minori încheiat între ea și intimat, este neîntemeiată.

A susținut că, circumstanțele invocate de către ea precum că, între ea și intimat a existat o înțelegere, conform căreia ultimul s-a obligat să achite câte 500 de euro lunar pentru întreținerea copiilor minori, se dovedește prin deschiderea de către intimat a unui cont la BC „Moldova-Agroindbank” SA și perfectarea unei procuri pe numele ei, prin care intimatul i-a acordat dreptul de a ridica lunar suma de 500 de euro pentru întreținerea copiilor minori.

A afirmat că, existența unei înțelegeri între ea și intimat cu referire la achitarea

pensiei de întreținere a copiilor minori se dovedește și prin reclamația din 16 august 2018, recepționată de către Eugeniu Buruiian la 20 august 2018, în care a invocat că, intimatul nu-și onorează obligațiile convenite între părți, îndemnându-l să soluționeze cauza pe cale extrajudiciară, în caz contrar, își rezervă dreptul de a se adresa în instanța de judecată.

A relevat că, la 17 aprilie 2019 a expediat o reclamație repetată în adresa lui Eugeniu Buruiian, invocând faptul că, după recepționarea reclamației din 16 august 2018, ultimul a transferat la 11 septembrie 2018 suma de 300 de euro, la 19 septembrie 2018 suma de 100 de euro, la 25 septembrie 2018 suma de 293 de euro, la 04 octombrie 2018 suma de 200 de euro, la 22 noiembrie suma de 200 de euro și la 27 noiembrie suma de 800 de euro, suma totală fiind 1893 de euro. Totodată, a mai invocat că, conform acordului dintre părți, Eugeniu Buruiian s-a obligat să achite lunar suma de 500 de euro, însă achitățile efectuate de către ultimul sunt neuniforme și diminuate și a solicitat onorarea obligațiilor asumate pentru perioada restantă, în caz contrar, își rezervă dreptul de a se adresa în judecată cu acțiunea privind încasarea forțată a sumelor restante privind plata întreținerii copiilor minori.

A notat că, existența unei înțelegeri între ea și intimat cu referire la achitarea pensiei de întreținere a copiilor minori se mai dovedește și prin certificatul nr. 418 din 07 iulie 2020, eliberat de către BC „Moldindconbank” SA, din care rezultă că, după recepționarea reclamațiilor, intimatul a efectuat transferuri bănești.

Prin urmare, a considerat că, instanța de apel neîntemeiat a ajuns la concluzia că, între părți nu a existat o înțelegere, conform căreia intimatul s-a obligat să achite pensia de întreținere a copiilor minori.

Prin notificarea din 02 decembrie 2020 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței, însă ultimul nu și-a valorificat acest drept și nu a depus referință (f. d. 123).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei contestate la 30 septembrie 2020 (f. d. 112).

Astfel, recursul declarat la 17 noiembrie 2020 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;

- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Aliona Palamari nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Aliona Palamari, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Aliona Palamari ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Aliona Palamari se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic